

สวัสดิ์ศรีรับ ชาว ร.ว. ที่รักทุกคนและกราบคารวะครูทุกท่าน

ผมเข้าเรียนชั้น ม.๑ ปี ๒๔๘๔ เลขประจำตัว ๒๖๙๘ สมัยท่านอาจารย์ขุนวิรุฬหรรษา เป็นครูใหญ่ และ จบชั้น ม.๖ ปี ๒๔๘๙ ในช่วงที่อาจารย์สุวรรณ เพ็ญใจแล้ว เป็นครูใหญ่ ก่อนที่จะย้ายมาสังกัดถึงความทรงจำในอดีต ผมและเพื่อนรุ่นที่ ๓๘ ขออวยพรในโอกาสที่โรงเรียนมีอายุครบ ๑๑๒ ปี วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ให้โรงเรียน – สมาคม, คณาจารย์, เจ้าหน้าที่และนักเรียนทุกคน มีความวัฒนาสถาพรและเจริญสุขสวัสดิ์โดยทั่วกัน

ชั้น ม.๑ สมัยนั้นเป็นเรือนไม้ชั้นเดียว อยู่หลังตึกสามพี่น้อง คุณครูทองเจือ นงนุช เป็นครูประจำชั้น นักเรียนทุกคนเป็นเพื่อนหน้าใหม่ มีเพียงสามคนที่มาจากโรงเรียนบำรุงวิทยาด้วยกัน แต่เรียนรวมกัน ในเวลาไม่นานก็สนิทสนมกัน การมีเครื่องแต่งกายใหม่ เครื่องแบบลูกเสือ อุปกรณ์การเรียน ปากกา – น้ำหมึก สมุดตราโรงเรียน และหนังสือเรียนหลายวิชา ทำให้เกิดความสนใจและอยากเรียนมาก สิ่งที่นักเรียนต้องระวังตัว คือ การตรวจความเรียบร้อยการแต่งกาย การตัดผม การมาสาย นับเป็นการสร้างความมีระเบียบเรียบร้อยให้เยาวชนเป็นอย่างดี พวกเราสอบไล่ผ่านชั้นชั้น ม.๒ และ ม.๓ ได้ขึ้นเรียนบนอาคารที่เป็นตึกคู่สี่ตึกใจ ตื่นเต้นมองเห็นทิวทัศน์ เห็นสนามฟุตบอล คราวนี้มีคุณครูอุทัย อินทรปาลิต และคุณครูมงคล สิงห์เสนี เป็นครูประจำชั้น คุณครูมงคลค่อนข้างดุ มีไม้หวงเวียนเขียนกระดานดำไว้คู่ศิษย์ ที่สอนไม่จำ ไม่ตั้งใจเรียน หรือไม่ก็ลงโทษด้วยการให้กลานลอดใต้โต๊ะเรียน ความเข้มงวดกวดขันของครูช่วยศิษย์ให้ขยันตั้งใจและผลการเรียนดีขึ้น

ชั้นเรียนชั้น ม.๔ ต้องเรียนวิชาพีชคณิตเพิ่มขึ้น วิชาต่างๆ เริ่มเข้มข้น ทุกคนระทึกใจที่รู้ว่าคุณครูสอนคำนวณ คือ คุณครูสุดจิตร์ จุลโลบล ท่านร่างเตี้ย หน้ายิ้ม แต่ดุมีเหตุผล เป็นที่เกรงขามของเด็กโดยเฉพาะพวกที่แอบกระทำความผิดระเบียบ นักเรียนที่ทำผิดจะถูกอบรมชี้แจงสาเหตุของความผิดให้เข้าใจ นักเรียนยอมรับความผิด ทำโทษตามควรแก่ความผิดต่อหน้าแถวนักเรียนเพื่อเป็นแบบอย่าง ชั้น ม.๔ ต้องเรียนและฝึกวิชายูวชนทหาร ได้แต่งเครื่องแบบคล้ายทหาร มี ร.ท.ปรงฯ ควบคุมการฝึกสอนสายวิชาทหารราบ ปีแรกใช้อาวุธปืนยาวไม้ ระเบิดมีอย่าง ต้องฝึกแถว ฝึกกลาน ฝึกท่าปืนแทงสั้นแทงยาว ครูผู้ควบคุมเสียงดัง มีระเบียบวินัย ท่าทางดู เป็นอันว่าปีนี้เราต้องพบครูที่ดุถึง ๒ ท่าน ทั้งในชั้นเรียนและในสนามฝึก สำหรับวิชาภาษาอังกฤษ พวกเราก็ได้รับความรู้เป็นอย่างดีจากการสอนของคุณครูเกษม บัวสรวง และคุณครูทวี พาทีทิน การเรียนชั้น ม.๔ ต้องชะงักลงในเดือนธันวาคม ๒๔๘๗ ด้วยกองทัพญี่ปุ่นยกพลขึ้นบกทางหลายจังหวัดในภาคใต้ของประเทศไทย และได้เกิดสงครามโลกครั้งที่ ๒ ทางราชการประกาศให้โรงเรียนในกรุงเทพฯ ปิดทำการสอน แม้โรงเรียนปิด แต่พวกเราประมาณ ๑๐ คน ได้ไปขอให้คุณครูสุดจิตร์ ช่วยเปิดสอนวิชาหลักๆ ชั้น ม.๔ ให้ ท่านก็ยินดีและเมตตาเปิดบ้านของท่านที่ซอยวัดเทวราชกุญชร เทเวศร์ สอนพิเศษให้และยังช่วยติดต่อให้พวกเราได้ไปสมัครสอบไล่ชั้น ม.๔ ที่โรงเรียนวัดทรงธรรม อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ โดยได้รับความกรุณาจากคุณครูสวัสดิ์ เฟื่องฟู เป็นผู้ควบคุมดูแลพาพวกเราไปพักแรมอาศัยกุฏิหลวงตาที่ท่านดาบอด วัดทรงธรรม และอยู่ดูแลตลอดการสอบไล่ แล้วพาลูกศิษย์กลับเป็นที่เรียบร้อย สมัยนั้นการเดินทางไปพระประแดงต้องลงเรือยนต์ข้ามฟากที่ท่าเรือถนนตก ใช้เวลานั่งเรือเกือบชั่วโมง พวกเราสอบไล่ชั้น ม.๔ ได้ทั้งหมด

ปี ๒๔๘๘ สงครามโลกครั้งที่ ๒ ยุติ โรงเรียนเปิดสอน โดยใช้บริเวณใต้ถุนศาลาการเปรียญไม้สักของวัดด้านทิศใต้ใกล้แม่น้ำเจ้าพระยา โดยกันมากเป็นห้องเรียนชั่วคราว มีการทดสอบความรู้เพื่อจัดเด็กเข้าห้องเรียน บางคนต้องเรียนซ้ำชั้น บางคนได้ขึ้นชั้นและมีบางคนได้ข้ามชั้น พวกไปสอบที่พระประแดงได้ขึ้นเรียนชั้น ม.๕ เรียนใต้ศาลาเพียงปีเดียว พอปี ๒๔๘๙ ชั้นชั้น ม.๖ ก็ได้

ย้ายกลับไปเรียนบนตึกไฮอันต์อีกครั้งเป็นปีสุดท้าย จำได้ว่าเราจบชั้นนี้ด้วยคะแนนสูงสุดในห้อง พวกเราจบเป็นรุ่นที่ ๓๘ ถือตามหลักเกณฑ์การนับรุ่นเข้าเรียนของโรงเรียน พ.ศ. ๒๕๕๓

หกปีที่เรียนได้ผ่านเหตุการณ์ต่างๆ พอสมควร แต่ที่สำคัญและมีผลกระทบต่อเราอย่างมาก ก็คือ อุทกภัยใหญ่ปี ๒๕๔๕ และ สงครามโลกครั้งที่ ๒ ปี ๒๔๘๗ – ๒๔๘๘ ทำให้ได้ประสบการณ์ชีวิตพายเรือเป็น ลุยน้ำสูงเหนือเข้าไปโรงเรียน หลบภัยสงคราม เดินเท้าทางไกล ขาดแคลนเครื่องอุปโภคบริโภค ขาดสาธารณูปโภคเป็นครั้งคราว เพราะไฟฟ้าดับ ทำให้เรามีความอดทนเข้มแข็ง สามารถดำรงดูแลชีวิตความเป็นอยู่มาได้ด้วยดี นอกจากเรียนวิชาสามัญแล้ว ยังได้อุปสมบทที่สำนักวัดราชาธิวาส ปี ๒๕๔๕ เป็นเวลา ๑ พรรษา มีท่านเจ้าคุณพระศาสนโสภณ (ปลด อุตตการี) เป็นองค์อุปัชฌาย์ ได้รับความรู้ทางพระธรรมคำสอนแห่งองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า สอบได้นักธรรมตรี ไว้ประดับสติปัญญาเป็นแสงสว่างนำทางชีวิตให้อยู่รอดปลอดภัยและรุ่งเรืองเป็นสุขตราบถึงทุกวันนี้

ผมได้อุทิศตนและกำลังความคิดรวมถึงกำลังทรัพย์เพื่อราชาธิวาส ตามโอกาสอันควรเสมอมา พอจะลำดับได้ คือ เป็นกรรมการสมาคมนักเรียนเก่าหลายสมัย ในสมัยพลตรีเต็ม หอมเศรษฐี เป็นนายกสมาคม รวมรุ่นสร้างเวทีงานสังสรรค์ประจำปีและออกร้านรุ่น, จัดหาโต๊ะ เก้าอี้ ห้องเรียนเปิดใหม่ชั้น ม.๑, ส่งทีมโบว์ลิ่งแข่งขันการกุศลหารายได้ช่วยนักเรียนที่เรียนดีแต่ขาดแคลนทุนทรัพย์, หาแหล่งเงินทุนทอดรองจ่ายให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๒๙) จัดคอนเสิร์ตการกุศลเพื่อหารายได้สร้างห้องสมุดเสียงให้โรงเรียน, ได้รับโล่เกียรตินิยมผู้บำเพ็ญประโยชน์แก่สมาคมนักเรียนเก่า พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้น ผมยินดีที่จะร่วมสนับสนุนกิจการของโรงเรียนและสมาคมของชาว ร.ว. ชมพูน้ำเงิน ตลอดไป

นายเจเนียน สวัสดิ์วีรรณกิจ

อดีตหัวหน้างานกิจการสาขานาครแห่งประเทศไทย ปี พ.ศ. ๒๕๒๙

เลขประจำตัว ๒๖๙๘